

Landskap: Div. Upptecknat av:

Härad: " Adress:

Socken: " Berättat av olika personer (se resp. uppt.)

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

sid.

Julsed från Rydsgårdstrakten.

1

Varsel.

2

Gasten.

3-4

Gengångare.

5

Historia om "den onde".

6

Skriv endast på denna sida!

S:a 6 sid.

1925

Julsed från Rydsgårdstrakten.

De, som äro julspöken, klä ut sig och fånga en sparv. Denna släppes in, så flyger den rakt på ljusen, så att de släckas. På samma gång har man ett knippe järnskrot av alla möjliga slag sammanbundna i beredskap. Detta kastar man in, sedan man släppt sparven. Och det blir ett farligt skrammel.

Skriv endast på denna sida!

Varsel.

(Från Espö). - Berättaren av denna historia befann sig en kväll för några år sedan i sitt hem tillsammans med sina föräldrar, broder och mormoder. Mormodern satt och stickade på en strumpa, och det var skymning. Då sågo de alla utom mormodern, att ett svart nystan rullade från hennes knä och ner på golvet. "Mormor tappade ju nystanet", sade berättaren härav, i det han tog nystanet och lade det upp på bordet. Men mormodern påstod, att hon hade inte tappat sitt nystan, för hon tog det i handen och visade, att hon hade det. Då blevo de förvånade allesamman och tände ljus, men nystanet, som blev lagt på bordet, var då försvunnet. De letade genom hela rummet en lång stund, men kunde inte finna det. Händelsen fick sin betydelse: mormodern dog endast en kort tid därefter. (Anton Andersson, 40 år.)

Skriv endast på denna sida!

Gasten.

(Av Anna Andersson från Kärr i Dalsland.) - En
bonne, Lars Kalson, från Dalsland va en kväll köranes till kvarnen.
Då han kom i närheten av Bolstad kyrka råkade han ut för gasten.
På båda sidor om vägen var en skogsdunge, och gasten brukade fara
tvärs över vägen från den ena dungen och till den andra. Det var
gubbens avsikt att köra en annan väg för att slippa komma förbi
det ställe, där gasten hade sin gäng. Men det var så lång omväg,
så han brydde sig inte om det. Rätt som han då körde, stannade häs-
tarna och orkade inte dra längre. Han tyckte, att hjulen asade på
vägen. Så piskade han på hästarna, så kom han ett stycke fram, och
så stannade hästarna igen. På detta sätt gick det ända tills han
kom hem. Han visste, att han kunde se gasten och bli fri för honom,
om han tittade en av hästarna mellan öronen, men han var så rädd,
så han vågade inte. Gasten brukar ge upp rysliga skratt. Man bru-

Skriv endast på denna sida!

1925

kar i den trakten säga: "Du skrattar, som om du vore gästen."

4

Skriv endast på denna sida!

Gengångare.

(Berättad från Slimminge av Anton Andersson.) -

I närheten av Rydsgårds herregård ligger en hög, som heter Galgebacken. Det berättas, att en man, som där blivit avrättad "går igen" och visar sig då utan huvud. Historiens förlopp är följande:

En hovbonde från Rydsgård och hans son voro en dag körande i Ystad på en marknad. Där drucko de sig fulla, och på hemvägen blevo de ovänner och började slåss. Sonen slog då ihjäl sin far, och som straff härför blev han avrättad på Galgebacken. Det är denne, som så ofta har visat sig huvudlös vid Galgebacken, och för den, som ser honom, bädar det dödsfall i familjen.

Historia om "den onde".

(En händelse berättad från Vattle.) - En man, Spjut, ifrån Vattle hade mycket stor begärelse till kortspel. Han ville spela både natt och dag. En kväll då han satt ensam hemma, kom en man in och ville spela kort med honom. De satte sig att spela, och rätt som det var tappade Spjut en silverpeng på golvet. Han tog då ljuset och kröp under bordet för att leta efter den. Då fick han se, att hans medspelare var luden på benen, och med ens försvann han. Efter den dagen var Spjut aldrig frisk. Han fick en förskräcklig kyla i kroppen och oaktat han tog på sig flera pälsar, kunde han inte hålla värmen. Och aldrig mer blev han frisk, men kortleken fattade han inte mera i sin hand.

Skriv endast på denna sida!

Schöne

Kommunikations- und
Medien

Journalen
Vorles

Grasden h. Kün-
stler und

Historie (9/8)

Þreyð 1995 01/11-1
Vangshöfð m. H.

Prent þess Þeodagandi-
hættis

Þe, þann átt júlíþráðinn
hlið úr öry og þingur
in spjórn. Þannu slappur
nau, og þingurinn náð
þu þingurinn, og all de
aldrættis. Þa samman
þing þess manni ~~þess~~
ett þingurinn þingurinn
þess allur og þingurinn slup
þess manni þingurinn
þess allur. Þess þess
þess in, þess manni
þess allur. Þess
þess allur og þingurinn
þess allur.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

(9)

9. 2. Land

Frain legh' as d'f'm' of
of d'f'm' 40 m.

Bev'tion on d'm'm
b'v'tion b'f'm' d'g' en
b'v't' p' m'g'm' d' d'm'm
i d'v' b'm'm. b'v't'm'm'm'm
m'm' d'v'm' p'm'm'm'm,
b'm'm' i m'm'm'm'm.
M'm'm'm'm'm b'm'm' a'm'
b'v't'm'm' p'm' on d'v'm'm'm,
a'm' a'm' a'm' a'm'm'm'm'.

D'i d'g'm' d' a'm' a'm'm'
m'm'm'm'm'm'm' a'm' a'm'
a'm'm'm'm'm'm'm'm'm'
p'm'm' b'm'm'm' b'm'm'.

STATIONING BOARD
NO. 22111111111111111111

och mer för guldet. 3 (8)
Hemmet lygnade för
nygötmet, sade beidållaren
hinnas, i det han tog
nygötmet o' lade det
lygn för lundet. Men
norrmanen prästade
det han hade linte
lygnast till nygötan,
hå han tog det i
hannens och nidade
att han hade det.
Då liden de förmånde
alldelesman och liden
giss, men nygötmet, som
tiden lagn för lundet

FOLKMINNESARKIV
LUND UNIVERSITETIS

7) da^o hinwunderl. De
letzte genau hier
summt er Ling
Alten man kunde
wie jinner sel.
Kündchen pick ein se-
hyaelae; Hornmaaten
dang endat en kane
Lil darapfen

Garcia
architectural landscape firm

Heute: Diablenut.
Im Leanne ^{den Hain} Diablenut
~~den~~ ^{den} Leanne Diablenut
die Leanne. Die Leanne
Leanne: Diablenut

hāstanna oet onkane
mīe an' lāngre, alen
lychle an' hynlen aente
hē' wāgen. hē' pīkante
hann pū' hāstanna, an'
kann hann et' etycke
hann et' so' alennade
hāstanna ijen. Dā
hetta oūē giet oet ander
līde hann hann hann.

Alen wiste an' hann kenne
de gaetē o' lēi pū' fāi
hann, an' hann lītēte
en an' hāstanna mētēte
ānneen, men hann war
hē' wōel an' hann wēgote
līte. Gaetē dūthengē
hē' wōlīgā o' wāt, alen lūken
ē den lūken wāgā! Dū chūllē
an an' de wē' Gaetē.

Antons Andersen 7
En historisk berättelse om
Linné

I mörket av dagarna
härskade ligger en hög, som
heter Galtgatchen Det
berättas att en man, som
är blivit anställt "gärdens"
och sedan sig de utom huset.
Hilsons fästare är följande:
En hollandsk skiff
Fogdarna och hans som
var en dag skivade i
staden för en marknad.
En skiff de sig fulla,
och för demningen liden
de avinner och bågare
slås. Men slag de ihjäl
sin far, och som släp
härskan liden som avslutad

för Galtgatchen
LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

ach wîl' nann ael' war

kyrpaak spjint' are
 wîl'wespjint' pî' gultwîl'.

Wann tag ael' spjint' ach
 kôpfa nann kandel' pî'
 ael' laila' elter dem. Dî'
 pîet hann se, ael' henn
 medelpetene nann budens
 pî' lernenn, ach met end
 pî'wenn hann.

LUND'S UNIVERSITETS
 FOLKMINNESARKIV

Elter dem dagem ann
 spjint' aelwig pînk. Wân
 pîet en pînkmoekelîg
 kypfa i' kôpfaen, ach
 wîl'el' hann tag pî' ael'
 pîet pînk, kandel' hann
 wîl' laila' nannenn.
 Och aelwig nann laila' hann
 pînk, nann kandel' hann
 pîet hann wîl' nann
 i' nîe hant.